

Το Βιβλίο του Δανιήλ - Ενενήντα Έξι

Η Τριπλή Εφαρμογή της Προφητείας: Ξεκλειδώνοντας το Προφητικό Πλαίσιο για τις Έσχατες Ημέρες

Jeff Pippenger

2024-02-29

Το πλαίσιο του προφητικού αγγέλματος του William Miller ήταν οι δύο ερημωτικές δυνάμεις του παγανισμού, ακολουθούμενες από τον παπισμό· και το πλαίσιο του προφητικού αγγέλματος του Future for America είναι οι τρεις ερημωτικές δυνάμεις του παγανισμού, ακολουθούμενες από τον παπισμό, ακολουθούμενες από τον αποστατημένο Προτεσταντισμό, ενώ όλες συνυπάρχουν στο τέλος. Ένα πρωτεύον προφητικό κλειδί για την προφητική κατανόηση του Miller ήταν ότι «το καθημερινόν» στο βιβλίο του Δανιήλ ήταν σύμβολο του παγανισμού, διότι αυτό καθιέρωνε τη σύνδεση των δύο ερημωτικών δυνάμεων, η οποία έγινε το πλαίσιο της προφητικής του κατανόησης. Ένα πρωτεύον προφητικό κλειδί για την προφητική κατανόηση του Future for America είναι επίσης ότι «το καθημερινόν» στο βιβλίο του Δανιήλ είναι σύμβολο του παγανισμού, διότι η ιστορική εκπλήρωση του παγανισμού καθόρισε τη διαδοχή των γεγονότων στο ενδέκατο κεφάλαιο του Δανιήλ, εδάφια σαράντα και σαράντα ένα, η οποία έγινε το πλαίσιο της προφητικής κατανόησης του Future for America.

Όπως συμβαίνει πάντοτε με νέο φως, η πρόοδος της αλήθειας που αποσφραγίστηκε το 1989, κατά την κατάρρευση της Σοβιετικής Ένωσης, πολεμήθηκε από πολλές και ποικίλες φωνές. Η αντίσταση που εγέρθηκε κατά της αλήθειας παρήγε αμετάβλητα σαφέστερη κατανόηση της αλήθειας. Σε εκείνες τις πρώιμες αντιπαραθέσεις κατά της αλήθειας που βρίσκεται στα τελευταία έξι εδάφια του ενδέκατου κεφαλαίου του Δανιήλ, αναγνωρίστηκαν ως ουσιώδεις αποδείξεις προς υποστήριξη της αύξησης της γνώσης που έλαβε χώρα όταν το βιβλίο του Δανιήλ αποσφραγίστηκε το 1989, διάφοροι προφητικοί κανόνες που βρίσκονται στην Αγία Γραφή. Αυτή τη στιγμή εξετάζουμε έναν από εκείνους τους κανόνες, τον οποίο αποκαλούμε «τριπλή εφαρμογή της προφητείας».

Αρχίσαμε εξετάζοντας δύο τριπλές εφαρμογές οι οποίες, σε ένα επίπεδο, αποτελούν την ίδια γραμμή, αλλά, σε ένα άλλο επίπεδο, είναι διαφορετικές. Οι δύο πρώτες εκδηλώσεις της Ρώμης (ειδωλολατρική και παπική) εγκαθίδρυσαν την τρίτη εκδήλωση, τη Σύγχρονη Ρώμη. Οι δύο πρώτες εκδηλώσεις της Βαβυλώνας (Βαβέλ και Βαβυλώνα) εγκαθίδρυσαν την τρίτη εκδήλωση, τη Σύγχρονη Βαβυλώνα. Η Σύγχρονη Ρώμη είναι το θηρίο της Αποκαλύψεως δεκαεπτά, επάνω στο οποίο κάθεται και επί του οποίου βασιλεύει η Σύγχρονη Βαβυλώνα. Είναι τόσο διακριτές μεταξύ τους όσο ένας καουμπούι από το άλογό του, αλλά διαπράττουν επίσης πνευματική πορνεία η μία με την άλλη· έτσι, σε εκείνο το επίπεδο, είναι ένα. Υπάρχουν δύο άλλες τριπλές εφαρμογές της προφητείας οι οποίες έχουν παρόμοια σχέση.

Οι δύο πρώτες εκδηλώσεις του Ηλία (ο Ηλίας και ο Ιωάννης ο Βαπτιστής) εδραιώνουν τον τρίτο Ηλία των εσχάτων ημερών. Παράλληλα, οι δύο πρώτοι αγγελιοφόροι που προετοιμάζουν την οδό για τον Αγγελιοφόρο της Διαθήκης (ο Ιωάννης ο Βαπτιστής και ο William Miller) εδραιώνουν τον

αγγελιοφόρο που προετοιμάζει την οδό για τον Αγγελιοφόρο της Διαθήκης στις έσχατες ημέρες. Υπάρχουν τρία σημαντικά σημεία που πρέπει να αναγνωρισθούν σχετικά με αυτές τις δύο γραμμές τριπλών εφαρμογών της προφητείας.

Ένα πρώτο σημείο είναι ότι οι πραγματικοί ιστορικοί εκπρόσωποι των δύο γραμμών των τριπλών εφαρμογών της προφητείας είναι κατ' ουσίαν τα ίδια ιστορικά πρόσωπα, αλλά ο σκοπός τους στις δύο παραστάσεις είναι σαφώς διαφορετικός. Το δεύτερο σημείο είναι η αναγνώριση του ποια είναι η διάκριση μεταξύ των δύο στενά συνδεδεμένων τριπλών εφαρμογών της προφητείας. Η διάκριση είναι ότι ο Ηλίας αντιπροσωπεύει ένα εξωτερικό έργο κατά τις έσχατες ημέρες, και ο αγγελιοφόρος που προετοιμάζει την οδό για τον Αγγελιοφόρο της Διαθήκης αντιπροσωπεύει ένα εσωτερικό έργο κατά τις έσχατες ημέρες.

Το τρίτο σημείο που πρέπει να σημειωθεί είναι ότι ο Ιησούς, ως το Άλφα και το Ωμέγα, ταυτοποιεί τον τρίτο Ηλία, καθώς και τον τρίτο αγγελιοφόρο που προετοιμάζει την οδό, με έναν πρώτο και έναν έσχατο αγγελιοφόρο Ηλία, και με έναν πρώτο και έναν έσχατο αγγελιοφόρο που προετοιμάζει την οδό για τον Αγγελιοφόρο της Διαθήκης. Ο αγγελιοφόρος Ηλίας του πρώτου αγγέλου και ο αγγελιοφόρος Ηλίας του τρίτου αγγέλου συνιστούν την τρίτη εκπλήρωση του Ηλία, και ο αγγελιοφόρος που προετοιμάζει την οδό παριστάνεται ως ο αγγελιοφόρος των κινήματων τόσο του πρώτου όσο και του τρίτου αγγέλου.

Ο προφήτης Ηλίας παρέχει μια απεικόνιση της έσχατης αντιπαράθεσης μεταξύ του λαού του Θεού και της τριπλής ένωσης της Σύγχρονης Ρώμης στην αναμέτρηση στο Όρος Κάρμηλος.

Το Όρος Κάρμηλος βρίσκεται στο βόρειο Ισραήλ, κοντά στις ακτές της Μεσογείου. Εκτείνεται περίπου από βορειοδυτικά προς νοτιοανατολικά και σχηματίζει μία εξέχουσα οροσειρά που απλώνεται σε μήκος περίπου 39 μιλίων (63 χιλιομέτρων). Η Κοιλιάδα της Μεγιδδώ, γνωστή επίσης ως Κοιλιάδα της Ιεζραέλ, βρίσκεται νοτιοανατολικά του Όρους Κάρμηλος. Το Όρος Κάρμηλος και η Κοιλιάδα της Μεγιδδώ βρίσκονται σχετικά κοντά το ένα στο άλλο ως προς την απόσταση. Η απόσταση μεταξύ τους, σε ευθεία γραμμή, είναι περίπου 20 έως 25 μίλια (32 έως 40 χιλιόμετρα). Δυτικά του Όρους Κάρμηλος βρίσκεται η Μεσόγειος Θάλασσα, και ανατολικά της Κοιλιάδας της Μεγιδδώ και της Κοιλιάδας της Ιεζραέλ βρίσκεται η Θάλασσα της Γαλιλαίας, γνωστή επίσης ως Λίμνη Τιβεριάδα ή Λίμνη Χιννερέθ.

Στην Αποκάλυψη, η μάχη του Αρμαγεδδώνος προσδιορίζει την πεδιάδα της Μεγιδδώ· και η θεόπνευστη αποκάλυψη δεν ήθελε οι σπουδαστές της προφητείας να πιστεύσουν ότι το βιβλίο της Αποκαλύψεως προσδιόριζε το μήνυμά του με κυριολεκτικούς όρους· γι' αυτό, όταν προσδιόρισε τον Αρμαγεδδώνα (Μεγιδδώ) ως Αρμαγεδδώνα, χρησιμοποίησε τη λέξη «har», που σημαίνει όρος, για να καταστήσει σαφές ότι η μάχη ήταν πνευματική παράσταση της τελικής μάχης προς την οποία ο δράκων, το θηρίο και ο ψευδοπροφήτης οδηγούν τον κόσμο.

Προσδιορίζοντας τη Μεγιδδώ ως Αρμαγεδδώνα, ο Ιωάννης κατέστησε σαφές ότι δεν έπρεπε να νοηθεί ως κυριολεκτική γεωγραφική τοποθεσία, διότι η Μεγιδδώ είναι πεδιάδα και δεν έχει όρη. Σε πολύ κοντινή απόσταση βρίσκεται το Όρος Κάρμηλος, όπου έλαβε χώρα η αναμέτρηση του Ηλία με τον Αχαάβ και τους προφήτες της Ιεζάβελ· έτσι, τόσο η Μεγιδδώ όσο και το Όρος Κάρμηλος αποτελούν αμφοτέρωθεν απεικονίσεις της τελικής μάχης του Αρμαγεδδώνα.

Εάν σχεδίαζε κανείς ένα τρίγωνο με την Ιερουσαλήμ, το όρος Κάρμηλος και την κοιλάδα Μειγιδδώ, η Ιερουσαλήμ θα βρισκόταν στη νοτιοανατολική γωνία εκείνου του τριγώνου, με το όρος Κάρμηλος στα βορειοδυτικά και την κοιλάδα Μειγιδδώ στα βορειοανατολικά. Η περιοχή που συμβολικά αντιπροσωπεύει τη μάχη του Αρμαγεδδώνος οριοθετείται από δύο θάλασσες, και ο βασιλεύς του βορρά (η πόρνη της Σύγχρονης Βαβυλώνας) έρχεται στο τέλος του ανάμεσα στις θάλασσες και το ένδοξο άγιο όρος. Και τότε λήγει η περίοδος της ανθρώπινης δοκιμασίας.

Ἄλλ' ἀγγελίαι ἐκ τῆς ἀνατολῆς καὶ ἐκ τοῦ βορρᾶ θὰ ταραῶσιν αὐτόν· διὸ θὰ ἐξέλθῃ μετὰ μεγάλης μανίας διὰ νὰ ἀφανίσῃ καὶ νὰ ἐξολοθρεύσῃ πολλούς. Καὶ θὰ στήσῃ τὰς σκηναὶς τοῦ παλατιοῦ αὐτοῦ μεταξὺ τῶν θαλασσῶν ἐν τῷ ἐνδόξῳ ἁγίῳ ὄρει· ἀλλ' θὰ ἔλθῃ εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ, καὶ οὐδεὶς θὰ βοηθήσῃ αὐτόν. Καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ θὰ ἐγερθῆ ὁ Μιχαήλ, ὁ μέγας ἄρχων, ὁ ἰστάμενος ὑπὲρ τῶν υἰῶν τοῦ λαοῦ σου· καὶ θὰ εἶναι καιρὸς θλίψεως, οἷος δὲν ἐστάθῃ ἀφ' οὗ ὑπῆρξεν ἔθνος ἕως ἐκείνου τοῦ καιροῦ· καὶ ἐν ἐκείνῳ τῷ καιρῷ ὁ λαός σου θὰ λυτρωθῆ, πᾶς ὅστις εὐρεθῆ γεγραμμένος ἐν τῷ βιβλίῳ. Δανιήλ 11:44–12:1.

Η τριπλή εφαρμογή του Ηλία αντιπροσωπεύει την εξωτερική αντιπαράθεση του λαού του Θεού με τον βασιλέα του βορρά, ο οποίος είναι η κεφαλή της τριπλής ενώσεως του δράκοντος, του θηρίου και του ψευδοπροφήτου, η οποία οδηγεί τον κόσμο στον Αρμαγεδδώνα. Οι τρεις εχθροί του Ηλία, που προτυποποιούσαν την τριπλή ένωση, ήταν ο Αχαάβ, ο οποίος ήταν βασιλεύς των δέκα βορείων φυλών και αντιπροσωπεύει τους δέκα βασιλείς της Αποκαλύψεως δεκαεπτά, οι οποίοι πορνεύουν με τη πόρνη της Βαβυλώνας και συμφωνούν να δώσουν τη βασιλεία τους στην πόρνη για «μία ώρα», η οποία είναι «η ώρα» της κρίσεως του κυριακάτικου νόμου. Η πόρνη της Βαβυλώνας αντιπροσωπευόταν από την Ιεζάβελ, και οι προφῆτες του Βάαλ της Ιεζάβελ και οι ιερείς του άλσους αντιπροσωπεύουν τον ψευδοπροφήτη.

Η κρίση του νόμου της Κυριακής αρχίζει με τον επικείμενο νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες και τελειώνει όταν εγερθεί ο Μιχαήλ. Όταν εκείνος ο νόμος της Κυριακής έλθει, η δεύτερη φωνή του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκάλυψης καλεί το άλλο ποίμνιο του Θεού να εξέλθει από τη Βαβυλώνα. Η χρονική περίοδος από την κλήση εξόδου από τη Βαβυλώνα έως τη λήξη του χρόνου της χάριτος είναι η περίοδος της κρίσεως της πόρνης της Βαβυλώνας. Είναι επίσης η χρονική περίοδος κατά την οποία το Άγιο Πνεύμα εκχέεται χωρίς μέτρο. Είναι η «ώρα» κατά την οποία οι δέκα βασιλείς συμφωνούν να συγκυβερνήσουν με την πόρνη της Τύρου, η οποία δεν είναι πλέον λησμονημένη. Είναι η «ώρα» του μεγάλου «σεισμού» της Αποκάλυψης ένδεκα, όταν οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες υψώνονται ως σημαιοφόρο σημείο.

Και οι βασιλεῖς τῆς γῆς, οἵτινες ἐπόρνευσαν καὶ ἐζήσαν τρυφηλῶς μετ' αὐτῆς, θέλουσι κλαύσει δι' αὐτήν καὶ θρηγήσει δι' αὐτήν, ὅταν ἴδωσι τὸν καπνὸν τῆς πυρπολήσεως αὐτῆς, ἰστάμενοι μακρόθεν διὰ τὸν φόβον τοῦ βασανισμοῦ αὐτῆς, λέγοντες· Οὐαί, οὐαί, ἡ πόλις ἡ μεγάλη Βαβυλὼν, ἡ πόλις ἡ ἰσχυρά! διότι ἐν μιᾷ ὥρᾳ ἤλθεν ἡ κρίσις σου. Αποκάλυψις 18:9, 10.

Όπως ακριβώς ο Ιωάννης προσδιόρισε τη Μειγιδδώ ως το όρος («har») της Μειγιδδώ, για να υποδείξει μια πνευματική και όχι κυριολεκτική αλήθεια, έτσι και η κρίση της πόρνης της Βαβυλώνας και της Τύρου προσδιορίζεται ότι λαμβάνει χώρα κατά την «ώρα», καθώς και μέσα σε μία «ημέρα».

Διὰ τοῦτο αἱ πληγαὶ αὐτῆς θέλουσιν ἔλθει ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, θάνατος καὶ πένθος καὶ λιμός· καὶ θέλει κατακαυθῆ τελείως ἐν πυρὶ· διότι ἰσχυρὸς εἶναι Κύριος ὁ Θεὸς ὁ κρίνων αὐτήν.
Αποκάλυψις 18:8.

Μετά την 22α Οκτωβρίου 1844, ο προφητικός χρόνος δεν πρέπει πλέον να εφαρμόζεται προφητικώς, και επομένως η κρίση της παπικής εξουσίας παριστάνεται ως λαμβάνουσα χώρα εντός μίας «ώρας», καθώς επίσης και εντός μίας «ημέρας». Η «ώρα» της κρίσεώς της είναι η προφητική περίοδος από τον νόμο της Κυριακής στις Ηνωμένες Πολιτείες έως ότου λήξει ο καιρός της δοκιμασίας. Είναι σημαντικό να επισημανθεί αυτή η περίοδος όταν εξετάζουμε τον Ηλία των εσχάτων ημερών, διότι η μάχη του Ηλία στο Όρος Κάρμηλος ακολουθεί την εσωτερική δοκιμασία του λαού του Θεού των εσχάτων ημερών, και η περίοδος της δοκιμασίας τόσο για την εκκλησία όσο και για τον κόσμο περιέχει τα ίδια προφητικά σημεία ενάρξεως και λήξεως.

Οι δύο φωνές του δέκατου όγδοου κεφαλαίου της Αποκάλυψης αντιπροσωπεύουν δύο διακεκριμένες κλήσεις προς δύο εκκλησίες. Η πρώτη εκκλησία είναι οι εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες του έβδομου κεφαλαίου της Αποκάλυψης, και η δεύτερη εκκλησία που καλείται είναι ο πολύς όχλος του έβδομου κεφαλαίου της Αποκάλυψης. Η κλήση προς τους εκατόν σαράντα τέσσερις χιλιάδες γίνεται ενώ το Άγιο Πνεύμα εκχέεται κατά μέτρον, και η κλήση προς τον πολύ όχλο γίνεται όταν το Άγιο Πνεύμα εκχέεται άνευ μέτρου.

Ο προφήτης λέγει: «Εἶδον ἄλλον ἄγγελον καταβαίνοντα ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ἔχοντα ἐξουσίαν μεγάλην· καὶ ἡ γῆ ἐφωτίσθη ἀπὸ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἔκραξε ἰσχυρῶς μετὰ φωνῆς μεγάλης, λέγων· Ἔπεσεν, ἔπεσεν Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων» (Αποκάλυψις 18:1, 2). Αὐτὸ εἶναι τὸ αὐτὸ μήνυμα πὸν ἐδόθη ἀπὸ τὸν δεῦτερον ἄγγελον. Ἡ Βαβυλὼν ἔπεσεν, «διότι ἐπότισεν πάντα τὰ ἔθνη ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς» (Αποκάλυψις 14:8). Τί εἶναι αὐτὸς ὁ οἶνος;—Αἱ ψευδεῖς αὐτῆς διδασκαλίαι. Ἔδωκεν εἰς τὸν κόσμον ψευδὲς σάββατον ἀντὶ τοῦ Σαββάτου τῆς τετάρτης ἐντολῆς, καὶ ἐπανέλαβε τὸ ψεῦδος πὸν πρῶτος εἶπεν ὁ Σατανᾶς εἰς τὴν Εὐᾶν ἐν Ἐδέμ—τὴν φυσικὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς. Πολλὰ συγγενῆ σφάλματα ἔχει διαδώσει πανταχοῦ, «διδάσκουσα ἐντάλματα ἀνθρώπων ὡς διδασκαλίαν» (Ματθαῖος 15:9).

«Όταν ο Ιησούς άρχισε τη δημόσια διακονία Του, καθάρισε τον Ναό από τη βέβηλη ιεροσουλία του. Ανάμεσα στις τελευταίες πράξεις της διακονίας Του ήταν ο δεύτερος καθαρισμός του Ναού. Έτσι και στο τελευταίο έργο για την προειδοποίηση του κόσμου, απευθύνονται δύο διακεκριμένες κλήσεις προς τις εκκλησίες. Το μήνυμα του δευτέρου αγγέλου είναι: “Έπεσεν, έπεσεν Βαβυλών, ἡ πόλις ἡ μεγάλη, διότι ἐκ τοῦ οἴνου τοῦ θυμοῦ τῆς πορνείας αὐτῆς ἐπότισεν πάντα τὰ ἔθνη” (Αποκάλυψη 14:8). Και μέσα στη δυνατή κραυγή του μηνύματος του τρίτου αγγέλου ακούγεται μια φωνή από τον ουρανό που λέει: “Εξέλθετε ἐξ αὐτῆς, ὁ λαός μου, διὰ νὰ μὴ συγκοινωνήσητε εἰς τὰς ἀμαρτίας αὐτῆς, καὶ διὰ νὰ μὴ λάβητε ἐκ τῶν πληγῶν αὐτῆς· διότι αἱ ἀμαρτίαι αὐτῆς ἔφθασαν μέχρι τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἐμνημόνευσεν ὁ Θεὸς τὰ ἀδικήματα αὐτῆς” (Αποκάλυψη 18:4, 5).» Selected Messages, βιβλίο 2, 118.

Ο ισχυρὸς ἄγγελος κατέβηκε σε εκπλήρωση του δεκάτου ογδόου κεφαλαίου της Αποκαλύψεως, όταν τα μεγάλα οικοδομήματα της πόλεως της Νέας Υόρκης κατεδαφίσθηκαν στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, με την έλευση του «ανατολικού ανέμου» του Ισλάμ. Έπειτα εκράξεν «ισχυρῶς ἐν φωνῇ

μεγάλη, λέγων· Ἐπεσεν, ἔπεσεν Βαβυλὼν ἡ μεγάλη, καὶ ἐγένετο κατοικητήριον δαιμόνων». Καὶ κατόπιν, στο τέταρτο εἶδος, ἄλλη φωνὴ «ἀκούεται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ νὰ λέγει· “Ἐξέλθετε ἐξ αὐτῆς, λαὸς μου.”» Αὐτὲς οἱ δύο φωνές εἶναι «δύο διακεκριμένες κλήσεις ἀπευθυνόμενες πρὸς τὶς ἐκκλησίες». Οἱ δύο διακεκριμένες ἐκκλησίες τοῦ Θεοῦ στὶς ἐσχάτες ἡμέρες ταυτοποιοῦνται ὡς οἱ ἑκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες καὶ ὁ πολὺς ὄχλος.

Ἡ περίοδος τῆς δοκιμασίας γιὰ τοὺς ἑκατὸν σαράντα τέσσερις χιλιάδες ἀρχίζει μετὰ τὸ Ἰσλάμ τῆς τρίτης Οὐαί, τὸ ὁποῖο ὁ Ἡσαΐας προσδιορίζει ὡς τὴν «ἡμέρα τοῦ ἀνατολικοῦ ἀνέμου». Αὐτὴ ἡ περίοδος δοκιμασίας λήγει μετὰ τὸν ἐπικείμενο νόμο τῆς Κυριακῆς στὶς Ἡνωμένες Πολιτείες καὶ μετὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ χάραγματος τοῦ θηρίου. Τὸ θηρίο εἶναι ὁ πλαστός βασιλιάς τοῦ βορρᾶ, ἡ κεφαλὴ τῆς σύγχρονης Βαβυλώνας. Ἡ Βαβυλώνα εἶναι τὸ λιοντάρι στο ἕβδομο κεφάλαιο τοῦ Δανιήλ, καὶ ὁ ἀνυπάκουος προφήτης ἀπὸ τὸν Ἰούδα, ὁ ὁποῖος ἀντιπροσωπεύει τὸν Ἀντβεντισμὸ τῆς Λαοδικείας, πεθαίνει στὴν περίοδο πὺ ἀρχίζει μετὰ τὸν «όνου» τοῦ Ἰσλάμ (11 Σεπτεμβρίου 2001) καὶ τελειώνει μετὰ τὸ «λιοντάρι» (Σύγχρονη Βαβυλώνα).

Κατὰ τὴ χρονικὴ περίοδο πὺ παριστάνεται ὡς «ὁ τάφος» τοῦ ἀπειθοῦς προφήτη τοῦ Λαοδικειανοῦ Ἀντβεντισμοῦ, ἡ ὄσιμη βροχὴ μετρεῖται, καθὼς ἀπευθύνεται μίᾳ διακριτῇ κλήσει πρὸς τὴν ἐκκλησία τῶν ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων. Ὄταν ἐκεῖνη ἡ περίοδος λήξει, κατὰ τὴν «ῶρα» τοῦ «μεγάλου σεισμοῦ», πὺ παριστάνει τὸν νόμο τῆς Κυριακῆς στὶς Ἡνωμένες Πολιτείες, φθάνει ἡ περίοδος τῆς δευτέρας φωνῆς τοῦ δέκατου ὄγδοου κεφαλαίου τῆς Ἀποκάλυψης, μετὰ τὴν ἐπιβολὴ τοῦ χάραγματος τοῦ θηρίου, τὸ ὁποῖο εἶναι τὸ χάραγμα τοῦ βασιλέως τοῦ βορρᾶ. Ταυτοχρόνως, τὸ Ἰσλάμ τοῦ τρίτου Οὐαί χρησιμοποιεῖται γιὰ νὰ ἐπιφέρει μίᾳ προοδευτικῇ κλιμακούμενῃ κρίσει ἐπάνω σὲ ἕνα ἀποστατημένο κόσμḡ. Τὸ μήνυμα πὺ διακηρύττεται ἀπὸ τὸ «σημαία» τῶν ἑκατὸν σαράντα τεσσάρων χιλιάδων κατὰ τὴ διάρκεια ἐκεῖνης τῆς δευτέρας διακριτῆς κλήσεως πρὸς τὴν ἐκκλησία τοῦ «μεγάλου πλήθους» προσδιορίζει τὸ «χάραγμα» τοῦ «βασιλέως τοῦ βορρᾶ» καὶ τὸν ρόλο τοῦ Ἰσλάμ τοῦ τρίτου Οὐαί, τὸ ὁποῖο παριστάνεται ὡς «τὰ τέκνα τῆς ἀνατολῆς».

Τὸ μήνυμα πὺ ἐξοργίζει τὴν παπικὴ ἐξουσία στο εἶδος σαράντα τέσσερα τοῦ ἐνδέκατου κεφαλαίου τοῦ Δανιήλ, καὶ τὸ μήνυμα πὺ ἐγκαινιάζει τὴν τελικὴ παπικὴ αἱματοχυσία, παριστάνεται ὡς «ἀγγελίες ἀπὸ ἀνατολῶν» (Ἰσλάμ) καὶ «ἀπὸ βορρᾶ» (τὸ χάραγμα τοῦ θηρίου). Κατὰ τὴν περίοδο ἐκεῖνη, ὅπως καὶ κατὰ τὴν προηγούμενη περίοδο, τὸ Ἰσλάμ τοῦ «ἀνέμου τοῦ ἀνατολικοῦ» ἐπιφέρει κρίσει ἐπὶ τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν γιὰ νὰ ἀρχίσει ἡ περίοδος, καὶ ἡ περίοδος λήγει ὅταν ὁ βασιλεὺς τοῦ βορρᾶ φθάνει στο τέλος τοῦ, «ἀνάμεσα στὶς θάλασσες καὶ τὸ ἐνδοξὸ ἅγιον ὄρος», στὴν κοιλάδα τῆς Μεγιδδώ καὶ στο ὄρος Κάρμηλος.

Ἡ περίοδος τῆς κρίσεως γιὰ τὴ σύγχρονη Βαβυλώνα, ἡ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύει τὴν κλίνη τοῦ θανάτου τῆς (τάφος), ἀρχίζει μετὰ τὸ σύμβολο τῆς ἀνατολῆς καὶ τελειώνει μετὰ τὸ σύμβολο τοῦ βορρᾶ, ἀκριβῶς ὅπως ἡ κλίνη τοῦ θανάτου γιὰ τὸν ἀνυπάκουο Λαοδικεῖα προφήτη ἔληξε μετὰ τὴν πρώτη διακριτῇ κλήσει πρὸς τὶς ἐκκλησίες. Ὁ τάφος (κλίνη θανάτου), στὸν ὁποῖο ἐνταφιάζονται τόσο ὁ ψευδόμενος προφήτης τῆς Βαιθήλ ὅσο καὶ ὁ ἀνυπάκουος προφήτης τοῦ Ἰούδα, παριστάνεται μετὰξὺ ἐνὸς «όνου» καὶ ἐνὸς «λέοντος».

Ο Ηλίας αντιπροσωπεύει τον λαό του Θεού των εσχάτων ημερών, ο οποίος ήλθε αντιμέτωπος με έναν τριπλό εχθρό, εκπροσωπούμενο από τον Αχαάβ, την Ιεζάβελ και τους προφήτες της Ιεζάβελ. Η Ιεζάβελ είναι το σύμβολο της παπικής εξουσίας στην τέταρτη εκκλησία των Θυατείρων, και οι προφήτες της στο Κάρμηλο εκπροσωπήθηκαν από τους προφήτες του Βάαλ και τους ιερείς του άλσους. Ο Βάαλ αντιπροσωπεύει μία αρσενική θεότητα, και οι ιερείς του άλσους αντιπροσώπευαν την Αστάρωθ, μία θηλυκή θεότητα· έτσι, οι ψευδοπροφήτες της Ιεζάβελ αποτελούνταν από άνδρες και γυναίκες, αντιπροσωπεύοντας τον συνδυασμό Εκκλησίας και Κράτους, ο οποίος αντιπροσωπεύεται από την εικόνα του θηρίου στο βιβλίο της Αποκάλυψης.

Είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες εκείνες που πρώτες εγείρουν εικόνα του θηρίου στις Ηνωμένες Πολιτείες και κατόπιν στον κόσμο, και είναι οι Ηνωμένες Πολιτείες εκείνες που αποτελούν τον ψευδοπροφήτη της τριπλής ενώσεως. Ο Αχαάβ, ο βασιλιάς των δέκα φυλών, αντιπροσωπεύει τους δέκα βασιλείς της Αποκαλύψεως δεκαεπτά, δηλαδή τον δράκοντα, και η Ιεζάβελ είναι το θηρίο. Ο Ηλίας βρέθηκε σε αντιπαράθεση με την τριπλή ένωση της Σύγχρονης Βαβυλώνας, στο Όρος Κάρμηλον, όπου η πόρνη της Βαβυλώνας φθάνει στο τέλος της χωρίς να υπάρχει κανείς να τη βοηθήσει. Η τριπλή εφαρμογή του Ηλία αντιπροσωπεύει την εξωτερική αντιπαράθεση που εγείρεται εναντίον του λαού του Θεού των εσχάτων ημερών, και ο Ηλίας αντιπροσωπεύει τον προφήτη που βρίσκεται σε άμεση αντιπαράθεση με εκείνες τις τρεις δυνάμεις.

Ένα σημαντικό στοιχείο της ιστορίας του Ηλία είναι η «βροχή», η οποία αντιπροσωπεύει την όψιμη βροχή που εκχέεται στην ιστορία της αντιπαράθεσης. Καθ' οδόν προς την αντιπαράθεση στο Όρος Κάρμηλος, ο Ηλίας έχει δηλώσει σαφώς ότι δεν θα υπάρξει βροχή, παρά μόνον με τον λόγο του. Η περίοδος που οδηγεί προς την «ώρα» της κρίσεως της Ιεζάβελ είναι η περίοδος που αντιπροσωπεύεται από την πρώτη διακριτή «φωνή» που δόθηκε στις εκκλησίες. Αυτή η «φωνή» ήλθε στις 11 Σεπτεμβρίου 2001, και κατά την περίοδο εκείνη η «βροχή» μόνον «μετρήθηκε», και κατά την περίοδο εκείνη υπήρχαν δύο ανταγωνιζόμενα μηνύματα όψιμης βροχής, τα οποία εμπλέκονταν στη διαμάχη του Αββακούμ. Το ένα ήταν το παραποιημένο μήνυμα του θρήνου για τον Θαμμούζ, το οποίο αντιπροσώπευε ένα «μήνυμα ειρήνης και ασφάλειας», και το άλλο ήταν το αληθινό μήνυμα του τρίτου Ουαί του Ισλάμ.

Το αληθινό μήνυμα της «όψιμης βροχής» βασιζόταν στον ρόλο του Ισλάμ της τρίτης Ουαί. Εκείνο το μήνυμα προήλθε από μία πηγή (η οποία ήταν το Future for America), και τα δύο μηνύματα αγωνίστηκαν για επικράτηση έως ότου η ιστορία επιβεβαίωσε την εγκυρότητα του αληθινού μηνύματος και επίσης επιβεβαίωσε τη μωρία ενός μηνύματος «ειρήνη και ασφάλεια» σε έναν τέτοιο καιρό όπως αυτός.

«Οι προφητείες του Δανιήλ και του Ιωάννη πρέπει να γίνουν κατανοητές. Η μία ερμηνεύει την άλλη. Προσφέρουν στον κόσμο αλήθειες τις οποίες ο καθένας οφείλει να κατανοεί. Οι προφητείες αυτές πρέπει να αποτελέσουν μαρτυρία στον κόσμο. Με την εκπλήρωσή τους κατά τις έσχατες αυτές ημέρες, θα εξηγήσουν οι ίδιες τον εαυτό τους.» Kress Collection, 105.

Η πρώτη εκπλήρωση του Ηλία στην τριπλή εφαρμογή του Ηλία επιβεβαιώνεται από τον δεύτερο Ηλία, τον οποίο ο Ιησούς προσδιόρισε ως τον Ιωάννη τον Βαπτιστή. Μαζί, αυτοί οι δύο μάρτυρες θεμελιώνουν τον τρίτο Ηλία.

Και ενώ αυτοί ανεχώρουν, ο Ιησούς ήρχισε να λέγει προς τα πλήθη περί του Ιωάννου: Τι εξήλθατε εις την έρημον να ιδήτε; κάλαμον σαλευόμενον υπό του ανέμου; Αλλά τι εξήλθατε να ιδήτε; άνθρωπον ενδεδυμένον μαλακά ιμάτια; ιδού, όσοι φορούν μαλακά ιμάτια ευρίσκονται εις τας οικίας των βασιλέων. Αλλά τι εξήλθατε να ιδήτε; προφήτην; ναι, σας λέγω, και περισσότερον παρά προφήτην. Διότι αυτός είναι, περί του οποίου είναι γεγραμμένον: Ιδού, εγώ αποστέλλω τον αγγελιαφόρον μου προ του προσώπου σου, όστις θέλει ετοιμάσει την οδόν σου έμπροσθέν σου. Αληθώς σας λέγω, μεταξύ των γεννηθέντων εκ γυναικών δεν ανέστη μεγαλύτερος του Ιωάννου του Βαπτιστού· πλην ο μικρότερος εν τη βασιλεία των ουρανών είναι μεγαλύτερος αυτού. Και από των ημερών του Ιωάννου του Βαπτιστού έως τώρα η βασιλεία των ουρανών βιάζεται, και οι βιασταί αρπάζουσιν αυτήν. Διότι πάντες οι προφήται και ο νόμος έως του Ιωάννου προεφήτευσαν. Και εάν θέλητε να το δεχθήτε, αυτός είναι ο Ηλίας, ο μέλλων να έλθη. Ο έχων ώτα διά να ακούη, ας ακούη. Κατά Ματθαίον 11:7–15.

Θα συνεχίσουμε αυτή τη μελέτη στο επόμενο άρθρο.

«Σήμερα, με το πνεύμα και τη δύναμη του Ηλία και του Ιωάννη του Βαπτιστή, αγγελιοφόροι διορισμένοι από τον Θεό επιστούν την προσοχή ενός κόσμου που οδεύει προς κρίση στα επίσημα γεγονότα που πρόκειται σύντομα να λάβουν χώρα σε συνάρτηση με τις τελευταίες ώρες της δοκιμαστικής περιόδου και με την εμφάνιση του Χριστού Ιησού ως Βασιλέως βασιλέων και Κυρίου κυρίων. Σύντομα κάθε άνθρωπος πρόκειται να κριθεί για τα έργα που έγιναν δια του σώματος. Η ώρα της κρίσεως του Θεού έχει έλθει, και επί των μελών της εκκλησίας Του επί της γης αναπαύεται η επίσημη ευθύνη να απευθύνουν προειδοποίηση προς εκείνους που στέκονται, τρόπον τινά, στο ίδιο το χείλος της αιώνιας απώλειας. Σε κάθε ανθρώπινο ον σε όλον τον ευρύ κόσμο, το οποίο θα δώσει προσοχή, πρέπει να καταστούν σαφείς οι αρχές που διακυβεύονται στη μεγάλη διαμάχη που διεξάγεται, αρχές από τις οποίες κρέμονται οι προορισμοί όλης της ανθρωπότητας.»

«Κατ' αυτές τις τελευταίες ώρες της δοκιμασίας για τους υιούς των ανθρώπων, όταν η μοίρα κάθε ψυχής πρόκειται τόσο σύντομα να αποφασισθεί για πάντα, ο Κύριος του ουρανού και της γης αναμένει από την εκκλησία Του να αφυπνισθεί σε δράση όπως ποτέ άλλοτε. Εκείνοι που έχουν ελευθερωθεί εν Χριστώ διά της γνώσεως της πολύτιμης αλήθειας θεωρούνται από τον Κύριο Ιησού ως οι εκλεκτοί Του, ευνοημένοι υπεράνω όλων των άλλων λαών επί προσώπου πάσης της γης· και υπολογίζει σ' αυτούς να αναγγείλουν τους αίνους Εκείνου ο οποίος τούς εκάλεσε εκ του σκότους εις το θαυμαστόν αυτού φως. Οι ευλογίες που τόσο πλουσιοπάροχα χορηγούνται πρέπει να μεταδοθούν και σε άλλους. Τα καλά νέα της σωτηρίας πρέπει να φθάσουν σε κάθε έθνος, φυλή, γλώσσα και λαό.»

«Στα οράματα των προφητών της αρχαιότητας, ο Κύριος της δόξης παριστάνετο να χορηγεί ιδιαίτερο φως στην εκκλησία Του κατά τις ημέρες του σκότους και της απιστίας που προηγούνται της δευτέρας παρουσίας Του. Ως ο Ήλιος της Δικαιοσύνης, επρόκειτο να ανατείλει επί την εκκλησίαν Του, “με ίασιν εν ταις πτέρυξιν αυτού”. Μαλαχίας 4:2. Και από κάθε αληθινό μαθητή επρόκειτο να διαχέεται μία επιρροή ζωής, θάρρους, βοήθειας και αληθινής θεραπείας.»

«Η έλευση του Χριστού θα λάβει χώρα κατά τη σκοτεινότερη περίοδο της ιστορίας αυτής της γης. Οι ημέρες του Νώε και του Λωτ σκιαγραφούν την κατάσταση του κόσμου αμέσως πριν από την έλευση του Υιού του ανθρώπου. Οι Γραφές, προαναγγέλλοντας αυτόν τον καιρό, δηλώνουν ότι ο Σατανάς θα ενεργήσει με κάθε δύναμη και “με πάσαν απάτην της αδικίας”. 2 Θεσσαλονικείς 2:9, 10. Το έργο του αποκαλύπτεται καθαρά από το ταχέως αυξανόμενο σκότος, τις αναρίθμητες πλάνες, αιρέσεις και αποπλανήσεις αυτών των εσχάτων ημερών. Ο Σατανάς όχι μόνο αιχμαλωτίζει τον κόσμο, αλλά και οι απάτες του διαποτίζουν ως προζύμι τις ομολογούσες εκκλησίες του Κυρίου ημών Ιησού Χριστού. Η μεγάλη αποστασία θα εξελιχθεί σε σκοτάδι βαθύ σαν το μεσονύκτιο. Για τον λαό του Θεού θα είναι νύχτα δοκιμασίας, νύχτα θρήνου, νύχτα διωγμού για χάρη της αλήθειας. Αλλά μέσα από εκείνη τη νύχτα του σκότους θα λάμψει το φως του Θεού». Προφήτες και Βασιλείς, 716, 717.